

Avraam Vrohidis : »Vaša vrednost ni določena s številko na tehtnici«

Živimo v živahni družbi, ki vitko, dobro oblikovano, kompetentno telo s stalnim prikazovanjem takšnih standardov na televiziji, v kinu in revijah promovira kot edino zdravo in idealno. Vsako osebo, ki odstopa od predvidenih fizičnih lepotnih standardov, obravnavamo kot nehigiensko, grdo, nespodobno, vdano v usodo in kot osebo z manj pravicami.

Debela oseba lahko doživi sramotenje v šoli, vidi kritične poglede zaposlenih v trgovinah, opazi nezadovoljstvo v očeh sopotnikov na javnih prevoznih sredstvih, sliši žalitve na ulici in na plaži ter od neznancev na družbenih omrežjih prejme tako nasvete o hujšanju kot žaljive komentarje. Najpogosteje primere diskriminacije debelih oseb opazimo na aplikacijah za zmenke, kjer osebe nočejo komunicirati z nami, kar je lahko zelo travmatična izkušnja. Moja izkušnja pa je v Sloveniji še slabša kot drugje.

Nekatere osebe ne morejo sprejeti, da diskriminacija debelosti sploh obstaja, vendar hkrati menijo, da je "debel_a" slaba beseda, in ponižujejo druge, ker so debele_i. Številne osebe kot izgovor za svoje predsodke in zlorabo uporabljajo skrb za zdravje drugih. Toda kaj se zgodi, ko v telovadnici srečajo debelo osebo, ki skuša telovaditi ali shujšati? Še vedno se norčujejo iz nje.

Vsakič, ko gremo debele osebe iz hiše, se moramo pripraviti, saj že vemo, da nas bodo mimoidoče_i ogovarjale_i ali celo zasmehovale_i zaradi naše oblike telesa in velikosti. Včasih se osebe čutijo dolžne dati kakšen nasvet, kako shujšati, ali poudarijo, da smo debele_i, čeprav jih same_i ne vprašamo za njihovo mnenje. Vedno pozabijo, da to ni njihova odgovornost in drugim s tem zagotovo ne bodo pomagale_i. Ne vem, zakaj nekatere osebe mislijo, da je v redu, da drugim zapovedujejo, kakšno telo naj imajo in se jim smeji v obraz. V resnici je to zaničljivo in škodljivo.

Debelim aktivistkam_om je kar naprej rečeno, da s tem, da smo del gibanja za pozitiven odnos do telesa, spodbujamo debelost. Družba se namreč boji in je skoraj užaljena, ko vidi debele osebe, ki živijo svoje življenje, nosijo oblačila, ki jih "ne bi smele", hodijo na plažo, so gole ali prevzemajo nadzor nad lastnimi telesi. Ljudem se smiliš, če se sramuješ svojega telesa, a če o njem govoriš s ponosom, te označijo za nevarno_ega in si pridržujejo pravico, da s teboj ravnajo še posebej slabo. Dovoljeno nam je ljubiti sebe in svoje telo, SAMO če ustrezamo zelo specifičnim standardom.

Ko vas verbalno napadajo, je zelo težko, da se ne bi počutile_i ježno ali žalostno. Zato moramo vse bolj in bolj delati na tem, da se opolnomočimo. Vendar pa ne moremo pričakovati, da bomo vedno pripravljene_i na boj. Vse_i iščemo isto, osebo za zmenek ali zvezo, da bi se crkljale_i, skupaj preživljale_i čas. A če si debel_a, se ljudje obnašajo do tebe, kot da si tega ne zaslužiš.

Čas je, da začnemo sprejemati raznolikost teles, nehamo komentirati telesa drugih ljudi in se zavemo, da nimamo pravice posegati v to, koliko pojedjo, kaj pojedjo, kako se gibljejo, kje so in kaj nosijo. Naj bo jasno, nadziramo lahko le lastno telo.

Moje sporočilo vsem debelim osebam: Ne poskušajte spremeniti svojega telesa samo zato, da boste všeč in spoštovane_i s strani ljudi, ki idealizirajo vitkost, za vašo osebnost pa jim je vseeno. Ne potrebujete mišičastega telesa, da bi se počutilie_i lepe_i. Lepe_i ste takšne_i, kot ste. Vaša vrednost ni določena s številko na tehtnici. Ne pozabite na to in uživajte v človeški raznolikosti!

Avraam Vrohidis, prostovoljec Društva Parada ponosa (program ESE, Evropska solidarnostna enota).